U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) Ing. J. M.**, **b) RNDr. M. M. K.**, **c) akad. arch. J. M.**, všichni zastoupeni JUDr. Martinem Kölblem, advokátem se sídlem Štěpánská 39, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1, proti rozhodnutí ministra financí ze dne 15. 12. 2011, č. j. 44/122573/2010-87369/2011,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 7. 2. 2012 doručeno na podatelnu podání žalobců označené jako *„Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.“* Citovanou žalobou se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí ČR - Ministerstva financí ze dne 29. 8. 2011, č. j. 44/122573/2010-73120/2011, a vrácení věci tomuto orgánu k dalšímu řízení. Citovaným rozhodnutím Ministerstvo financí zamítlo žádost žalobců ze dne 23. 11. 2010 o vyplacení náhrady podle dekretu č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění pozdějších předpisů, za podnik společnosti *„Ing. J. M., továrna na letadla v Chocni, se sídlem v Chocni,“* znárodněný podle dekretu č. 100/1945 Sb. O podaném rozkladu rozhodl ministr financí v záhlaví uvedeným rozhodnutím tak, že rozklad zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Ke svému podání připojili žalobci plnou moc pro advokáta JUDr. Martina Kölbla a kopie rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

[2] Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

[3] Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán"), b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, d) kompetenčních žalobách.

[4] Podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř."), soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

[5] Jak již Nejvyšší správní soud podrobně vysvětlil v rozsudku ze dne 19. 11. 2009, č. j. 5 As 88/2008 - 85, publikovaném pod č. 1993/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, právo na náhradu za znárodněný majetek *„má zřetelně soukromoprávní charakter, neboť jeho účelem je prostředky, které jsou typické pro právní vztahy soukromého práva (náhrada formou majetkové kompenzace), dosáhnout obnovení narušené rovnováhy v majetkoprávních vztazích."* Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uzavřel, že rozhodnutí Ministerstva financí ve věci náhrady za majetek znárodněný podle dekretu prezidenta republiky č. 100/1945 Sb. je rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci [§ 68 písm. b) a § 46 odst. 2 s. ř. s.], o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení na základě žaloby podle § 244 a násl. o. s. ř.

[6] Pravomoc soudu v občanském soudním řízení je přitom založena až v případě, že správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tj. zjistí, co je právem, nebo toto právo založí (srov. blíže usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 9. 2007, č. j. Konf 22/2006 - 8, publikované pod č. 1952/2009 Sb. NSS; nebo obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2010, č. j. 1 As 49/2010 - 62, www.nssoud.cz). V posuzovaném případě Ministerstvo financí rozhodovalo o žádosti žalobců meritorně; není tedy pochyb o tom, že k projednání žaloby je příslušný soud v občanském soudním řízení.

[7] Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

[8] Vzhledem k tomu, že se žalobci domáhají vydání rozhodnutí v právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, přičemž k projednání věci jsou podle § 249 odst. 1 o. s. ř. věcně příslušné okresní soudy, konkrétně Obvodní soud pro Prahu 1, Nejvyšší správní soud jejich podání podle § 46 odst. 2 věty první s. ř. s. odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Žalobkyně může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k okresnímu soudu.

Bude-li žaloba podána v uvedené lhůtě, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došel odmítnutý návrh.

V Brně dne 23. února 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu